

Parelmoer aan een snoer

Juwelontwerpster Daisy Verheyden (45) is gelukkig minder gesloten dan een pareloester, maar momenteel wel helemaal in de ban van die parel. "Al jaren verzamel ik speciale of opvallende parels. Nu was het tijd om er een collectie rond te maken." Of: *pearls are a girl's best friend*. Zeker in de feestperiode.

Tekst: Rudy Collier
Foto's: Frederik Beyens

**Daisy Verheyden ontwerpt collectie
rond eigen verzameling parels**

In de winkel in de Antwerpse Leopoldstraat ligt voor haar op tafel een assortiment parels, geen een is dezelfde. Noch van kleur, noch van grootte of structuur. Het is haar wereld nu. Zoals wel vaker bij iemand midden in een creatief proces is de juweelontwerpster zenuwachtig.

Wat wordt het? Zijn de ingevingen juist en vooral, hoe selecteer je uit alle ingevingen die je hebt?

Daisy Verheyden: Je kijkt dan naar zo'n parel apart, bedenkt iets, en terwijl je denkt het te hebben, ontstaat er al iets anders. Je moet uiteindelijk kiezen op je gevoel. Of het aanslaat of niet, dat weet je niet.

Zijn parels niet uit de mode?

Parels zijn eigenlijk nooit in of uit de mode. Ze zijn er gewoon. Een echt mooie parel heeft iets tijdloos, fragiels ook. Uiteraard staan parels voor elegantie en klasse, en inderdaad ook voor nostalgie. Maar als juweelontwerpster moet je ervoor zorgen dat dit niet synoniem is met saai en voorspelbaar. Je bent verplicht er iets eigentijds van te maken. Je moet iets creëren. Iets eigenzinnigs. Dat kan met parels, al moet je dat subtiel doen. Maar ik hou van het subtiële.

Bijzonder toch, hoe al die parels van elkaar verschillen.

De parels heb ik niet zomaar in één keer aangekocht, het is een proces van vergaren. De echt goeie tus-

senpersonen weten ondertussen ons adres. Nu en dan koop je iets en leg je dat opzij. Dat kan van alles zijn. Een unieke parel qua grootte, of qua kleur. De kleur verschilt naargelang de regio waar ze gekweekt worden: van wit, over grijs tot blauwig. Of je gaat voor gewoon een string van ultrakleine parels die, zo blijkt achteraf, daarna niet meer te krijgen zijn omdat ze niet commercieel interessant zijn. Voor mij betekenen ze wel iets.

Hoe ontstaat een parel? Vind je die zomaar in oesters?

Eigenlijk ontstaan ze door een verdedigingsmechanisme van het beestje. Als in de schelp een vreemde materie binnendringt, wordt die omringd door een afscheiding: parelmoer. Parels worden gekweekt door zo'n substantie in de schelp binnen te brengen. Dat is op zichzelf een natuurlijk proces, het is heel boeiend om te zien hoe de parel tot stand komt. Soms leidt dat tot een perfect rond geheel, maar af en toe groeit de parel ook tegen de schelp van de oester aan. Dan krijg je een eigenzinnige vorm en een andere, vaak fascinerende kleurschakering. Dat zijn boeiende exemplaren.

Zijn er niet veel valse parels op de markt?

Zeker en vast, want voor een leek is het soms moeilijk te beoordelen maar wie bij gereputeerde mensen koopt in vertrouwen, zal zelden worden beetgenomen. Voor parels bestaan een aantal trucjes, ja. Als je een echte parel over je tanden wrijft, voelt die ietwat korrelig aan. Al weet ik niet of dat honderd procent

Daisy Verheyden: "Parels vormen al een juweel op zich. Dat is de moeilijkheid."

waterdicht is. Ik pas dat nooit toe. Veel parels worden achteraf ook bijgekleurd, die wil ik niet. Met de hedendaagse technieken kan men enorm manipuleren.

Een collectie creëren, wat moeten we ons daarbij voorstellen?

Het is als een lange, heel lange examenperiode. Dat zijn spannende maanden. Uren precieze arbeid, constant nadenken. Op tijd gaan slapen, proberen het malen in je hoofd stil te leggen. Ik heb nu net een yogaweekend achter de rug. Intens allemaal. Wat een juweelontwerpster fascineert, is bovendien niet altijd verkoopbaar, ook daar moet je voor jezelf rekening mee houden. Al wil je dat niet altijd. En je weet dat je toch een 25-tal creaties moet bedenken en realiseren.

Je werkt meestal met goud en zilver. Is de parel als hoofdbestanddeel moeilijker?

Parels vormen al een juweel op zich, dat is de moeilijkheid. Wat verdraagt een parel en wat niet? Soms is de drang groot om ze gewoon te laten zoals ze zijn. Maar dan begin je je af te vragen: moet ik daar toch niet meer mee doen? Dat maalt in je hoofd, soms doe je echt gekke dingen. Zoals met deze string heel kleine pareltjes, daar ga je dan zelf bijna microscopisch kleine gaatjes zitten in maken van 0,6 millimeter, uren aan een stuk. Dan mag je niet nadenken, gewoon doen.

Je kan dat toch uitbesteden?

Waarschijnlijk doe ik dat omdat ik volledige controle wil over het resultaat. Dat is het lastige aan juwelen: als je te veel onderdelen buitenshuis laat maken, verdwijnt ook voor een stuk het unieke. Soms kan je niet anders, maar ik probeer het zo veel mogelijk te vermijden. Je zit dan uren helemaal alleen afgesloten aan je werkbank, dan denk je soms daarna: heb ik dat allemaal gedaan? Ik probeer ook om de twee jaar een nieuwe collectie te ontwerpen. Daar ben je toch een jaar mee bezig. Dat is telkens een strijd in je hoofd en tegelijkertijd tegen de tijd.

“Een collectie creëren is als een lange, heel lange examenperiode. Dat zijn spannende maanden”

Juwelen uit de parelcollectie van Daisy Verheyden. "Parels zijn eigenlijk nooit in of uit de mode. Ze zijn er gewoon."

Foto: Karen van Winkel

*“Deze collectie is
speciaal voor mij
omdat ik afscheid
moet nemen van een
verzameling die ik
jaren heb opgebouwd”*

Je bent nu bijna twintig jaar juweelontwerpster.

Zeg je dan: oef, so far so good?

Je plaats veroveren is niet altijd simpel. In het begin overleg je met mensen, maar uiteindelijk besef je dat je dat eigenlijk niet echt wil, dat je altijd zal doorduwen wat in je eigen hoofd zit. Achteraf bekeken ben ik toch best eigenzinnig, al straal ik dat misschien niet zo uit als mijn partner die een puur artistiek pad bewandelt (*juweelontwerper Peter Vermandere, red.*). Het was voor mij niet simpel om in dat artistieke geweld van hem en zijn circuit overeind te blijven. We verschillen enorm in aanpak en inspiratie. Hij zou veeleer een parel platslaan, ja, en dan beginnen na te denken. Peter is helemaal in de ban van grondstoffelijke materie: gesteenten, fossiele botten enzovoort. Ik heb het er lastig mee gehad, maar op een bepaald moment is er het besef: dat is wat ik doe en ik kan het. Ik heb nu ook het label Handmade in Belgium gekregen. Dat betekent toch iets voor mij. Er is niks mooiers dan meester zijn van een ambacht. En op die manier iets moois, iets tijdloos te creëren. Mensen die een juweel kopen, zijn daar ook naar op zoek.

Je bent gerust in deze collectie?

Ik ben nu wel benieuwd hoe het publiek gaat reageren, dat weet je nooit. Juwelen zijn altijd hyperindividueel, al zijn er wel trends. Zijn parels momenteel een trend of niet? Ik weet het niet, ik moest er gewoon iets mee doen. Parelmoer zie je nu alleszins heel vaak terugkomen in interieur en design. Trends heb je hoe dan ook niet zelf in de hand. Je merkt nu bijvoorbeeld dat mensen veel minder uitgeven aan trouwringen dan vroeger.

Deze collectie is wel speciaal voor mij, omdat ik tegelijkertijd afscheid moet nemen van een verzameling die ik in al die jaren heb opgebouwd. Niemand doet graag weg wat hij heeft verzameld. Verzamelen is kiezen, er zit altijd een element van fascinatie in. Gevoel ook. Ik denk wel dat ik dat gevoel mee in de collectie stop. Of iedereen dat merkt? Waarschijnlijk niet, maar klanten die blijven terugkomen, die misschien wel.

Wat ik ooit las in een artikel met Luc Tuymans en wat ik heel erg herkenbaar vond, is dat hij steeds opnieuw een drang voelt om te creëren. En dat hij dat niet kan uitleggen. Soms heb ik wel eens een moment dat ik denk ‘ik stop ermee’, maar dan merk ik dat ik tegelijkertijd in mijn hoofd al bezig ben met een volgend juweel. Of een idee voor een volgende collectie. ■